

Ville de ubelufte alle disse Menneſter fra Almiſjeloven, der under de nuværende ſociale Forhold i Løbet af 10 Aar ere truſne i en ſaadan Forſeelse? Det er mig aldeles umulig at forſtaa, at en ſaadan Beſtemmelse har kunnet ſaa et Flertal her og der, ſaaledes at Lovforſlaget trods alle Indſigelſer og Oplyſninger, ſom komne frem under Forhandlingen, ſtal tvinges igennem, hvor haarde dens Beſtemmelſer end ere. De ſtulde blot gaa om i Tvangsarbejdsanſtalter og ſe, hvad Menneſter — jeg kan jo ikke ſige efter Lovene, ſom de beſtaa. nej, mod Lovene, ſkønt diſſe ere jærnhaarde nok, kunne blive dømt til, for hvilke Forſelſer de kunne blive idømt Ugers Straf! Jeg ſtal blot nævne et enkelt Ekſempel. To Brødre, der vare Snedkerpønde, hjalp hinanden, ſaa længe de havde en Øre; den ene havde Arbejde, den anden ikke. Den anden ſik ja og ſaa Afſted, og de havde bæggé intet. Et Dag gik de indenfor hos en Beværtter og ſagde til ham, om det ikke var muligt, at der ſtod nogle Slatter Öl, ſom de maatte drikke. Jo, inde i den allden Stue! Der ſad imidlertid en Betjent! Saa blev de ſatte faſt. Da de havde arbejdet en kort Tid uden for Kjøbenhavn, ſtulde der forhøres alle Begne, om diſſe ſtattels Menneſter ikke havde været ſtraffede. Det gik endda her hurtigt. Det blev i Løbet af 10 Dage opløst, at de ikke havde været ſtraffede, men vare to meget hæderlige Menneſter. De blev ſaa dømt til 12 Dages Tvangsarbejde. Det er blot et enkelt notoriſt Ekſempel, jeg nævner. Og efter at noget ſaadant er ſket, ſiger det høje ſammenſeete Flertal, at det, hvis det var ſket mellem deres halvtreds- og tredſindstyvende Aar, vilde have været en Forbrudſe, ſom beſtandig vilde ubelufte dem fra denne Almiſjelov, ſom de ſelv kaldé en Alderdomsforſørgelſeslov. Jeg ſtal, før jeg gaar fra diſſe Paragraffer, bemærke, at Beſtemmelsen om faſt Ophold i Løbet af 10 Aar, i Alderen fra 50 til 60 Aar, ikke blot rammer vore Sømænd. Mange af dem kunne rejſe ud og dog have faſt Ophold i Riget (Berikſen: Sor!). Sa mange, men det erede Medlem ſtal ikke tage denne Reſtriktion, ſom jeg fremsætter i Sandhedens Interesſe, til Indtægt, thi der er mange Sømænd mellem 50 og 60 Aar, der ikke have faſt Ophold i Riget, men maa ſtadig

rejſe. De blive ſaa trætte og komme tilbage, men de komme da ikke ind under denne Almiſjelov. Og ſaa ſtal jeg desuden ſige, hvad det kan være ſigtet paa. Det kan være ſigtet paa de færende Svende, ſom ikke have kunnet ſaa Arbejde her, hvor gerne de end ville. Naar de ſaa have haft Ophold i Udlandet i 2—3 Aar mellem deres halv-tredſindstyvende og tredſindstyvende Aar for dog at undgaa Fattigbøvelſet ſaa længe ſom muligt, ſiger man: Naar du kommer tilbage, ſtal du alligevel for at ſaa Hjælp af det offentlige ind under Fattigbøvelſet; thi du blev ikke herhjemme og ſultede i 10 Aar, men ſøgte Arbejde, hvor du kunde ſaa det paa en loblig og ærlig Maade. Da de ikke blev herhjemme, ſtulde de fremdeles være nedværdigede Perſoner og have den ſorte Kotarde paa og ſaa med Henſyn til Valgretten. Jeg kan ikke forſtaa det ſidſte Stykke af § 1. Der beſtemme de Herret, at en fremmed Kvinde, der har været gift med en danſk Mand, eller er ſtilt fra en danſk Mand eller, hvis hun er fraſepareret, er gift med en danſk Mand hører ind under Almiſjeloven, ſelv om hun ſaa har ladet ſig fraſeparere eller fraſkille for at komme ind under Almiſjeloven. Men en danſk Kvinde, der har været gift med en fremmed Mand, har boet her i 10 Aar, har Børn, og hvis Mand dør, ſaa hun er Enke, hun kan, ſelv om hun ſaa har holdt ſig oppe i de 10 Aar, og Manden ikke her har kunnet ſaa Forſørgelſe, fordi han ikke var forſørgelſesberettiget og hun heller ikke, dog ikke komme med ind under Loven, thi den gælder kun for den fremmede Kvinde, der er gift med en danſk Mand, og ikke den danſke Kvinde, der er gift med en fremmed Mand. — Gaade § 3 og § 4 ſe overordentlig vidtloſtige ud med det urtemelige Omſvøb, hvormed en Mand, der bor derhente paa den Markt eller i den Gade, og ſom enhver Fattigforſtander kender, ſelv om det er en større By, ſtal ſøge at tilvejebringe de Beviſligheder, der ſtulde til, for at man kan afgøre, om han kan komme ind under denne Lov eller ikke. De ſtulde forſt ſkriftlig begære det, ſaa ſtulde de indſende Legitimationspapiretne — dette Udtryk i Loven maa forandres, thi ellers kunne de Folk ikke forſtaa, hvad det er — og de ſtulde gøre Ed paa — afgive en Erklæring paa Tro og Love er dog nærmest en Edsbetræf-